

Terugblik gesprek zonder woorden (dialogo Handicap Experience)

Op 24 mei 2016 is bij Siza het Gesprek zonder woorden gevoerd. Het gesprek is een idee van Lotte van der Berg (theater/Building Conversation) en werd door hen ondersteund. Vanuit Handicap Experience, het versterken van de relatie door meervoudig kijken, is dit door Siza opgepakt. Zeventien deelnemers, cliënten, verwanten en medewerkers gingen met elkaar in gesprek. Twee uur lang zonder woorden. Daarna eten en bijpraten met woorden. Hieronder een compilatie van de reacties van de deelnemers:

We besloten dat het gesprek 2 uur zou duren, het leek me best lang maar ik zei volmondig ja. Ik voelde me niet gespannen maar open en nieuwsgierig..... Mijn belangrijkste ervaring is dat ik kan uitnodigen tot contact, maar het niet kan controleren. Het is een ultiem samenspel, waarvoor je beiden bereid moet zijn..... Het moeilijkste vond ik het uit contact gaan. Hoe doe ie dat? Wanneer is het moment?

Door het ervaren van gehele/echte rust tijdens de bijeenkomst kwam ik (zelfs bij bekende collega's) veel meer te weten over dingen die de collega bezighouden... ..heel bijzonder!!! En minstens zo belangrijk ...ik merkte hoe snel ik door omgevingsfactoren afgeleid kan worden.... Dus hoe belangrijk het voor mij is om gesprekken zoveel mogelijk "achter gesloten deuren" te gaan laten plaatsvinden. ....

Ik heb contact gehad met mensen op verschillende manieren: heel intens, vluchtig, warm, vrolijk. Daarna praatte ik heel makkelijk met degenen waarmee ik contact had gehad. Ik was ook nieuwsgierig naar hen.....Ik merk dat ik minder de neiging heb om stiltes te vullen met spraak of activiteiten...

....Het was voor mij lastig om in een echt gesprek te komen, zo zonder woorden; ik merk dat ik mijn woorden er wel bij nodig heb. Er zaten echter wel diepe contacten bij, zonder dat er wat 'gezegd' werd...

.....een gevoel van ruimte, even stilstaan in de tijd, ontdaan worden van hectiek.
-contact met de ander op gevoel, er hoorden voor mij geen woorden bij. Dat is een ander soort contact dan wanneer je met elkaar spreekt.
-de bewustwording dat taal in sommige situaties verdieping kan geven aan contact, maar dat in andere situaties taal contact net zo goed oppervlakkiger kan maken. Dat stilte in die laatste situaties wellicht meer kan brengen. Daar zou ik wel meer mee willen experimenteren.....

ik heb het interessant gevonden maar ik vond het voor mijzelf wel moeilijk omdat ik slecht zie ben; ik had niet het idee dat iemand met mij contact had

....Ik zat niet rustig, had maar steeds het gevoel, wat had ik in deze 2 uur wel productief kunnen doen allemaal, nu zit ik zwijgend stil op een stoel mensen, die ik niet ken aan te staren ..... wil ik zo communiceren, terwijl ik in 2 minuten dezelfde communicatie met woorden zou hebben kunnen doen.....

.....In de ogen van de ander haar/hem in haar/zijn geheel te ontmoeten, de groep, en mijzelf. En tegelijkertijd was het gesprek met elke persoon anders en speelde zich op een andere laag af..... En stel je voor dat je als team of als ambulante begeleider, etc. een gesprek begint met 1 minuut oogcontact en zonder woorden. En hoe zou het zijn om in bepaalde situaties het Gesprek zonder woorden te verlengen tot 10 minuten .... En misschien af en toe tot 30 minuten. Hoe is het dan?

